

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vási? — Ivamál?
Ein spurningur, ella tíðindi, so ring til okkara.
Vit eru til reiðar!

tíðindablaðið
sosialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrirkum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meiríkostnað fyri lýsaran.

Teimum dámar bøkur

— Danskur sjónleikur í Norðurlandahúsinum

Kaskadeteatret úr Skanderborg í Danmark er í løtuni gestur hjá Norðurlandahúsinum og framførir leikin »Man spiser da ikke bøger« i kvøld kl. 19.30 og í morgin kl. 16.00.

Atgongumerki á 30 kr. eru at fáa í Kunningarstovuni og í Norðurlandahúsinum.

Leikurin, sum varar umleið ein tíma, varð spældur í Eyðnuni á Oyrbakka í gjárkvøldið.

Leikurin er fyri ung og tilkomin. Hann er millum annað sagdur vera væl eignaður til aldursbólkin 9—14 ár.

liðug, tá arbeiðsdagurin er lokin. Lillian arbeiðir tí yvir fyri at pakka tær seinastu bøkurnar. Men nú hendir okkurt lægið í gomlu bókgoymsluni. Okkurt er, sum tað ikki plagar at vera. Lillian lætst ikki um vón. Men so við eitt er hann har: ókenda veran, bókatrollið Sonio Labouche!

Lillian og Labouche hava eitt felags: tey elska bøkur. Men annars eru tey púra ólik. Lillian lesur bøkurnar og nemur bara orðini í teimum. Labouche hinvegin etur bøkurnar (!) og umskapast til persónarnar í teimum.

dreytum.

Framferslan er ein fjákut og poetisk ferð inn í

innaru verðina hjá bókunum. Lillian og Labouche eru ferðaleiðarar. Tey

hava tann brennandi áhugan fyri bókum felags. Viðhvørt kunnu tey ikki

torga hvønn annan, viðhvørt kenna teg seg drignan hvørt at øðrum.

Bara tveir leikarar eru í »Man spiser da ikke bøger«: Linda Michaelsen og Claus Reiche.

(Mynd: Finn Pedersen)

Etur bøkur

Leikstjórin Hans Renne hevur skrivað handritið saman við leikarunum Linda Michaelsen og Claus Reiche, men hugskotið til hendan leikin eigur Claus Reiche.

Leikurin er um Lillian, sum er leiðari á einari gamlari bókgoymslu. Hon kennir allar bøkurnar og hevur skil á øllum. Bruno, hjálparmaður hennara, ger sitt besta, hann stemplar bøkur og pakkar bøkur, tí dagin eftir skal goymslan flyta í nýggj hól.

Lillian og Bruno hava úr at gera og tey eru ikki

Fjákut og poetisk ferð

Labouche gevur Lillian nógvar trupulleikar — og broytingar. Hon roynir at standa ímóti hesi veru, sum troðkar seg inn í hennara vælskipaðu tilveru, spælir við bøkur hennara, etur tær, dálkar tær og órogvær øll tey finu systemini hjá henni.

Men Labouche dugur eisini at gera bøkurnar livandi og fær tær at siga frá og honum eydnast at lokka Lillian við sær á ferð í heimi ævintýranna. Lillian gerst aftur eitt menniskja við kenslum og

Postkortasavnari

Vit hava fingið bræv frá Martin Schürholz, Lindenhardt 5, D-5960 Olpe í Vesturtýsklandi.

Martin skrivar, at hann savnar postkort og vil fegin hava føroysk kort upp í tað longu umfatandi savnið hjá sær. Hann skrivar, at hann hevur yvir 5.000 kort úr øllum heimsins londum, men tiverri alt ov fá úr Føroyum.

— Tí hevði tað gleitt meg ómetaliga, um tit, so nógv sum gjørligt, sendu mær postkort við myndum úr Føroyum, sigur tann ungi vesturtýski savnarin í eini áheitan til føroyingar.

Vestfalskyrrindi

9. april: Seinna kvarter

	Suðuroyar-fjørður		Vestmanna-sund		Nólsoyar-fjørður		Lorviks-fjørður		Skopunar-fjørður	
Dagur	fp.	sp.	fp.	sp.	fp.	sp.	fp.	sp.	fp.	sp.
7. april	1105	2332	0038	1305	0920	2147	1120	2347	1005	2232
8. april	1159	—	0132	1359	1014	2254	—	1214	1059	2339
9. april	0039	1320	0239	1520	1135	—	0054	1335	—	1220